תורה אור • פרשת נח • מאמר 2

אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה...

אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה

מוקדש לכבוד

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

אבי הרבי, רבי לוי יצחק

LikuteiTorah.com
הפרשה החסידית
/likuteitorah.com/he/torah-ohr/noach/2

1 **אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז יבוזו לו. כי הנה מבואר למעלה איך שמים רבים שהם טרדות הפרנסה.**

"אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז יבוזו לו". כפי שהוסבר לעיל, "מים רבים" הם טרדות הפרנסה.

ונהרות שהם המחשבות בענינים גשמיים שנקראו בשם נהרות דניידי ואזלי משא"כ מים הם מכונסים ועומדים וכל זה לא יוכלו לכבות את האהבה ואדרבה בהם וע"י דוקא תבא לבחי' האהבה היותר גדולה היינו בחי' בכל מאדך הנ"ל.

"נהרות" הם המחשבות בעניינים גשמיים, שנקראות "נהרות" משום שהן נעות והולכות, בניגוד למים המכונסים ועומדים. כל אלה אינם יכולים לכבות את האהבה; אדרבה, דווקא בהם ועל ידם מגיעים לבחינת האהבה הגדולה ביותר, כלומר לבחינת "בכל מאדך" שהוזכרה לעיל.

2 **ולזה אומר אח"כ אם יתן איש את כל הון ביתו כו'. הון ביתו נק' חכמת התורה שהן פירוש וטעמי המצות שנמשך מבחי' חכמתו ית'.**

ולכן [מטעם זה] נאמר בהמשך: "אם יתן איש את כל הון ביתו כו'". "הון ביתו" הוא חכמת התורה, כלומר פירושי המצוות וטעמיהן, הנמשכים מבחינת חכמתו יתברך (חכמה).

וכמ"ש ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן. כי מעדן שהוא בחי' חכמה שנק' עדן יוצא נהר לשון המשכה להשקות את הגן שהם ג"ן סדרים דאורייתא שהן

כמו שכתוב: "ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן". מ"עדן", שהיא בחינת חכמה הנקראת "עדן", "ונהר יוצא" — לשון של המשכה — "להשקות את הגן": הכוונה לחמישים ושלושה סדרי התורה, שהם

פירוש וטעמי המצות ונעשה מהם בחי' ג"ע [גן עדן] **עליון וג"ע** [וגן עדן] **תחתון עד שנשתלשל מטה מטה ששרשם מבחי' חכמתו ית' שנק' ראשית ההשתלשלות ואינו ערוך כלל לגבי מהותו ועצמותו יתברך שהוא למעלה מההשתלשלות:**

פירושי המצוות וטעמיהן. ומהם נוצרת בחינת גן עדן העליון וגן עדן התחתון, עד שהיא משתלשלת מטה מטה. שורשם הוא מבחינת חכמתו יתברך, הנקראת ראשית ההשתלשלות, ואין להם ערך כלל ביחס למהותו ועצמותו יתברך, שלמעלה מן ההשתלשלות.

3 **וזהו אם יתן איש שהוא לשון גבורות וצמצומים כמ"ש** (שמות טו) **ה' איש מלחמה כו'**

וזוהי המשמעות של "אם יתן איש": המילה "איש" מציינת ריסון (גבורות) וצמצומים, כמו שנאמר (שמות טו): "ה' איש מלחמה" וכו'.

שכדי שיומשך מעצמותו יתי' להתהוות בחי' חכמה שאינו אלא זיו והארה בלבד א"א להיות כ"א ע"י צמצומים וגבורות רבים.

כדי שתימשך מעצמותו יתברך [ההשפעה הדרושה] להתהוות בחינת חכמה, שאינה אלא זיו והארה בלבד, הדבר אינו אפשרי אלא באמצעות צמצומים וגבורות רבים.

וזהו אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה שהוא אהבת בכל מאדך המבואר למעלה שהוא לאשתאבא בגופא דמלכא.

וזוהי המשמעות של "אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה": זוהי האהבה של "בכל מאדך", שהתבארה לעיל, ועניינה "לאשתאבא בגופא דמלכא" — להיספג בגופו ממש של המלך.

4 **וכמ"ש מי לי בשמים ועמך לא חפצתי כו' שלא יחפוץ לא בג"ע** [בגן עדן] **כו' שהם אינם רק זיו והארה בלבד רק לאשתאבא בגופא דמלכא שהוא מהותו ועצמותו יתי'.**

כמו שכתוב: "מי לי בשמים ועמך לא חפצתי" וכו': שהוא אינו חפץ לא בגן עדן וכו', שאינם אלא זיו והארה בלבד, אלא רק "לאשתאבא בגופא דמלכא" — להיבלע בגוף המלך, שהוא מהותו ועצמותו יתי'.

ואי לזאת בוז יבוזו לו הון ביתו הנ"ל שאינו אלא זיו והארה כו' ודי"ל [ודי למבין]**. אכן כ"ז** [כל זה] **הוא הפי' וטעמי המצות שהוא בחי' חכמת התורה שנמשך מחכמתו יתי' כנ"ל.**

ובהתאם לכך, "בוז יבוזו לו": [כלומר,] "הון ביתו" שהוזכר לעיל, שאינו אלא זיו והארה וכו'; ודי למבין. אולם כל זה הוא פירוש המצוות וטעמיהן, בחינת חכמת התורה הנמשכת מחכמתו יתי', כאמור לעיל.

אבל גופי המצות מעשיות כמו תפלין וסוכה ומצות צדקה שנא' [שנאמר] **(ישעי'** [ישעיה] **לב) והי'** [והיה] **מעשה הצדקה וכדומה שהן הם רצונו יתי' שלמעלה מהטעם והדעת הנמשך בבחי' חכמה.**

אבל עצם המצוות המעשיות, כגון תפילין, סוכה ומצוות צדקה, כמו שנאמר (ישעיהו לב): "והי' מעשה הצדקה", וכיוצא באלה, הן רצונו יתי', שלמעלה מן הטעם והדעת הנמשכים בבחינת חכמה.

ולהיות ששרש' גבוה מאד ממדרגת התורה כו' ע"כ נתלבשו בדברים גשמיים דוקא שא"א לבא לבחי' השגה כו'.

ומכיוון ששורשן גבוה מאוד ממדרגת התורה וכו', לכן הן התלבשו דווקא בדברים גשמיים, שהרי [שורשן] אינו יכול להגיע לידי השגה וכו'.

5 **וכמו שאמרו ז"ל** [זכרונו לברכה / זכרונם לברכה] **לחכימא ברמיזא שדבר העמוק מאד א"א לגלותו בדבור כ"א ברמיזא שמראה לו באצבע כו'.**

כפי שאמרו חז"ל: "לחכימא ברמיזא". עניין עמוק מאוד אי אפשר לגלות בדיבור, אלא רק ברמז, כשמראים אותו באצבע וכו'.

כמו"כ [כמו כן] **מצות מעשיות מפני ששרשם מאד נעלה שהן פנימיות רצונו ית' כביכול שלמעלה מהשגה. לזאת א"א לבא לידי גילוי למטה כ"א בהתלבשותם בדברי'** [בדברים] **גשמיים דוקא כי נעוץ תחלתן בסופן דוקא.**

כך גם המצוות המעשיות: מכיוון ששורשן נעלה מאוד, והן פנימיות רצונו של ה', כביכול, שלמעלה מהשגה, אין הן יכולות להתגלות למטה אלא כשהן מתלבשות דווקא בדברים גשמיים, שכן "נעוץ תחלתן בסופן" דווקא.

6 **וזהו והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום כו'. כי הנה כל פ' ק"ש** [קריאת שמע] **שמע ישראל הוא רק התבוננות מבחי' שמותיו כו'.**

וזהו [הפירוש של] "והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום" וכו'. שהרי כל פרשת קריאת שמע, "שמע ישראל", היא רק התבוננות בבחינת שמותיו וכו'.

וע"ז ואהבת בכל לבבך כו' עד שיגיע לבחי' אהבת בכל מאדך הנ"ל שהוא ליכלל ולדבקה בו במהותו ועצמותו ית' ממש.

ועל ידי כך [באה] האהבה של "ואהבת בכל לבבך" וכו', עד שמגיעים לבחינת האהבה של "בכל מאדך" הנזכרת לעיל, שהיא להיכלל בו ולהידבק בו, במהותו ועצמותו יתברך ממש.

7 **וא"א זאת כ"א ע"י קיום מצותיו ית' דוקא שהן פנימיות רצונו ית' ונעוץ סופן בתחלתן**

וזה אפשרי רק באמצעות קיום מצוותיו יתברך דווקא, שכן הן הפנימיות של רצונו יתברך, ו"נעוץ סופן בתחלתן".

וזהו אשר אנכי מי שאנכי שהוא מהותו ועצמותו ממש ולא בבחי' אור וזיו בלבד מצוך ע"י קיום מצות מעשיות דוקא כנ"ל.

וזהו [פירוש] "אשר אנכי": "מי שאנכי" — מהותו ועצמותו ממש, ולא בחינת אור וזיו בלבד; והוא "מצוך" באמצעות קיום מצוות מעשיות דווקא, כנזכר לעיל.

היום כו' שהיום דוקא שהנשמה מלובשת בתוך הגוף משא"כ קודם התלבשותה בגוף היתה רק נהנית מזיו השכינה כו'.

"היום" וכו': דווקא "היום", כשהנשמה מלובשת בתוך הגוף; ואילו קודם שהתלבשה בגוף, נהנתה רק מזיו השכינה וכו'.

8 וזהו ודברת בם שהוא מצות הדבור של התורה. וכמ"ש והגית בו כו'. ועקימת שפתיו הוי מעשה כו'.

וזהו [פירוש] "ודברת בם" (vedibarta): מצוות אמירת דברי תורה. וכמו שכתוב "והגית בו" (vehagisa) וכו'. "ועקימת שפתיו הוי מעשה" וכו'.

וזהו אחות לנו קטנה שנעשה בחי' אחות והוא לשון אחת שמתאחדת בתכלית עם מהותו ועצמותו ית' כביכול ממש ע"י קיום המצות מעשיות כנ"ל.

וזהו [פירוש] "אחות לנו קטנה": שהיא נעשית בחינת "אחות" (achos), לשון "אחת" (achas), שכן היא מתאחדת לחלוטין עם מהותו ועצמותו יתברך ממש, כביכול, באמצעות קיום המצוות המעשיות, כפי שהוסבר לעיל.

וכמ"ש וימינו תחבקני כאדם החובק את חבירו מכל צדדיו כו' וזהו מה נעשה לאחותינו ביום שידובר בה וד"ל [ודי למבין]:

וכמו שכתוב "וימינו תחבקני", כאדם החובק את חבירו מכל צדדיו וכו'. וזהו [פירוש] "מה נעשה לאחותינו ביום שידובר בה"; והדברים מובנים למי שמבין.

LikuteiTorah.com
הפרשה החסידית

על המהדורה

המהדורה הזאת כוללת לשון המאמר והתרגום לעברית של ימינו.

The Hebrew text of Torah Ohr: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

התרגום שלנו לעברית של ימינו, מתוך התרגום האנגלי שלנו מלשון הקודש, בלי הערות קה"ת: CC BY-NC 4.0.

המהדורה כולה: CC BY-NC 4.0. בתי כנסת, מוסדות חינוך ומפעלים ללא כוונת רווח רשאים להעתיק, להדפיס ולהפיץ אותה בחופשיות, ולבקש תרומות לכיסוי עלות ההדפסה; אסור למכור אותה לעולם. יש לציין את הוצאת קה"ת ואת likuteitorah.com. https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/

התרגום לעברית נעשה מהמהדורה האנגלית של likuteitorah.com בעזרת בינה מלאכותית (openai/gpt-6-luna-pro:batch), כשלשון המאמר לצדו לבדיקה. עדיין לא עבר עריכה אנושית. כל דבר חשוב יש לבדוק מול לשון המאמר.

הרבי ביקש ללמוד את מאמרי פרשת השבוע, «הפרשה החסידית», באותו שבוע, מחולקים לשבעת ימיו (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). למה ללמוד, וברכות הרבי: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

מיזם חינמי ולא מסחרי. אין כאן מכירה. אין שיוך לקה"ת, ל־Sefaria או לספריית ליובאוויטש. © likuteitorah.com

מתוך likuteitorah.com/he/torah-ohr/noach/2/

מוקדש לכבוד

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

אבי הרבי, רבי לוי יצחק